

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponta, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
 Helyben és postán küldve.
 Egy évre 10 fr.-kr.
 Fél évre 5 fr.-kr.
 Negyed évre 3 fr.-kr.
 Egyes szám 6 kr.
 A déli szellemi és művelődési köröknek ajánljuk.
 A Magyarországi Függetlenségi Párt közlönye.
 Budapest, 1890. évi. I. sz. 1. kötet.
 Szerkesztő: Dr. Bakonyi Samu.
 Felelős: Dr. Bakonyi Samu.
 Kéziratok vissza nem adandók.

AMI és
 ajándék tárgyak
 választékban
 veg. Cinaezüst,
 plika újdonságok;
 és Moccakészletek.
 racota virágtartók;
 és hasznos dísztar-
 ak és
 cikkek,
 BRÜNNER-féle
 asztali lámpák,
 és Meteor ógókkel,
 szintre
 Erfurti
 CSOKROKAT
 gyári árak mellett
 tzkzy Endre
 b b b
 ISTVÁN K
 ECZEN.
 megrendeléseket gyorssan
 gyuladt foghust
 et meggátolja: a
 atnál
 di
 ni
 ZE
 ges és szép állapotban
 egjobb és leginomabb
 és a leginomabb dívtar-
 asonyfajtaomak teszik.
 fozpaszta tégelyben 1
 napra 30 kr., Napra-
 nban Dr. Rótschnek,
 gyógyyszereszeknél és
 Stern A. és testvére
 sei.
 vízét taplós,
 sikerrel alkal-
 pentier, Páris.
 szert hoz-
 ni s vele na-
 oroszországban.
 kísérlet után
 oly melegén
 k a
 R
 20. évfolyam.
 ert megbízhatóságá-
 nál fogva kitűnik.
 jelenik meg, nyom-
 vet
 big kisorsolt és még
 almaz továbbá az
 árt
 ra szaporodik, a
 dóhivatala
 ottya-u. 12.

Tisztelt olvasóinkhoz!

(Az új szerkesztőség programja.)

A debreczeni függetlenségi és 48-as párt intéző bizottságának megítélésével bizalmat nyújtunk az alólírottak vállaltuk el a „Debrece-
 ce” szerkesztését, mely lap büszkén viseli a
 nemes város nevét s szolgálja annak köz-
 nygeit 22 esztendő óta.

Ily hosszú multtal dicsekvő s szilárd gyökereket vert lap szerkesztése a mily komoly munkát igényel, ép oly megtisztelő bizalmat képez reánk néve is, — s midőn e bizalmat
 magunkra kezünkbe vesszük a hirlapiról toltat,
 legelőször is tisztelt olvasóinkhoz szólunk,
 hogy jó indulatukat, további szives támogatá-
 sukat kikérjük s követendő irányunk főbb
 pontjait kifejtjük.

Előre bocsátjuk, hogy sokat nem ígérünk, mert a rendelkezésünkre álló eszközök korlátozottak, férfiasan be is fogjuk váltani!

Azt talán szükségtelen is kijelentünk, hogy hívek maradjunk a függetlenségi zászlóhoz, hisz a kik szerény neveinket — eddigi működésünkkel — ismerik, azok mindannyian tudják, hogy eddig is önzetlenül s kitartással szolgáltunk magyar hazánk állami függetlenségéért szent ügyét — s most, midőn arra vagyunk hivatva, hogy a debreczeni függetlenségi és 48-as párt közlönyében mint hirlapírók szolgáljunk tovább a függetlenség eszméjét: lelkesedéssel tesszük ezt, kitartásunk fokozódik, szilárd akaratumk és elhatározásunk a küzdelem hevében megacélozódik.

A függetlenségi és 48-as párt politikai programját bátran és nemesen fogjuk hirdetni. Kívánjuk azon eszmének megvalósítását, hogy legyen szeretet magyar hazánk önálló, független ország, mely minden idegen befolyás nélkül, minden külbefolyás kizárásával, önmaga függetlenül, önállóan intézze ügyeit a bel- és külügyeit!

Ilyen eszme szolgálatában állani s érette küzdeni, mindenre nézve csak dicsőség lehet. Mi azonban a dicsőséget elengedjük, tömjénezést nem várunk, mert nem hadvezérek, csupán kötelességüket az utolsó pillanatig hiven betöltő közkatonák kívánunk lenni.

Mi hiszünk a függetlenségi eszme diadalában, hiszünk nemzetünk nagy és fényes jövőjében, hiszünk, hogy ezred-éves állami életünk méltó betetőzése egyben nem lehet, mint a függetlenségi és 48-as párt elveinek diadalra juttatása. Hiszünk és valljuk, hogy az utóbbi három század szenvedéseit, mely idő alatt megbűnhötte nemzetünk a multat s jövővondót, bőven fogja kárpótolni azon szép jövő, mely nemzetünkre várakozik, ha őseink emlékéhez s nagy nevéhez méltó kitartással és bátorsággal diadalra juttatja a függetlenségi és 48-as párt eszméit!

Mi a harcban, melyet ezen eszme győzelméért vívunk, nem fogunk csüggedni soha, küzdelmünket és erőnket meg fogja edzeni azon tudat, hogyha mi magunk talán nem is, de a jövő nemzedék el fog jutni az ígért földé, melyet mi már lelki szemünkkel a távolból látunk.

Elveink diadalra juttatása mellett méltatlan fegyvereket nem fogunk használni. Politikai ellenfeleinkkel szemben is megtaláljuk azon hangot, mely minden határozottsága mellett se lesz sértő, vagy a magán-egyénséget bántó. Az érteleme, a szivre, a lelkesedésre igen, de a szenvedélyekre soha nem fogunk apellálni.

A közélet embereinek működését eber figyelemmel fogjuk kísérni, gyakorolni is fogjuk felettük a kritika jogát, de oly moderán, hogy a magán-egyént, a magán-becsületet soha sem fogjuk bántani. A durva személyeskedések lapunkból ki lesznek zárva. Senkinek a magán-dolgaival nem babilódunk, magán-becsületéhez nem nyulunk, családi szentélyébe nem avatkozunk, — azt is meggátoljuk, hogy lapunkban ilyeneket mások tegyének.

Hirlapiról függetlenségünket minden körülmények közt megőrjük s az illetéktelen be-

nyúlásokat mereven visszautasítjuk. De a mint semmiféle tekintet vagy hatalom nem fog bennünket visszatartóztatni attól, hogy szabad véleményünket egyenesen és határozottan kimondjuk, az esetleges visszaéléseket vagy helytelen dolgokat kemény, de igazságos szavakkal megróvjuk: ugy az elismerés szavával sem fogunk fukarkodni, midőn valamely ügy vagy egyén azokat megérdemli. Az egyéni, hiúságnak s az ezzel kapcsolatos nevetéségek gyöngeségnek legyezetői és tömjénezői azonban nem leszünk s az ily hibákat saját előnyünkre kiaknázni nem fogjuk.

Megfélemlített, terrorizáltatni magunkat senki által nem engedjük. Ha valakit esetleg alaptalanul, — de nem rossz akaratból — megbántanánk, lessz bennünk annyi erkölcsi erő, hogy tévedésünket belátva, hibánkat illő formában jóvá tegyük.

De ha valakit a közügyek terébe elkövetett valamely hibája miatt teljes joggal róvunk meg: az ne remélje azt, hogy fejenyegetéseitől meg fogunk ijedni. Ott az esküdtsek, mely hivatva van itelni eljárásunk felett, mely elmarasztal bennünket, ha hibáztunk s felmentő szavával megvéd, ha igazságos harcunkban esetleg üldözöttünk.

A társadalmi osztály-külömbiségeket nem legyezzetjük, a címeknek, rangoknak, hatalomnak nem hódolunk, csupán az érdemnek, melyet midig — még ellenfeleinknél is — tiszteletben tartunk; az egyes hitfelekezetek közt az egyenlenséget nem szítjuk, hisz a magyar társadalomnak, a magyar nemzetnek egységnek kell lennie, ha fel akarjuk magunkat szabadítani Ausztria gyámkodása alól!

Mindenek felett arra törekszünk, hogy lapunk első sorban helyi érdekei lap legyen. Minden nevezetesebb debreczeni eseményt tárgyalni fogunk, s mindazt, a mi a köznek javára válik, különösen a Debreczen városias fejlődésére és központi jelentőségének emelésére vonatkozó mozgalmakat tehetségünkhöz képest támogatni, szükség esetében pedig kezdeményezni is fogjuk. Egyedül a közérdek vezérli tollunkat, s mint elfogultatlan szemlélő bíráljuk meg a felmerülő jelenségeket. Figyelünk ki fog terjedni Debreczen nagy vidékére is, különösen a hajdu-városokra, melyekből reudes levelezőink fognak értesíteni bennünket minden fontosabb eseményről. Meg nagyobb mérvben kifejtjük azon érintkezést, mely lapunk és a vidék közt eddig is főtállott.

A helyi és vidéki érdekek mellett a nevezetesebb hazai és külföldi eseményekről sem feledkezünk meg. Minden fontosabb kérdésben felemeljük szavunkat, s a külföldi és belföldi eseményeket — kivonatolva — lapunkban is megtalálják olvasóink. Ezt azért tesszük, mert a „Debrecece” előfizetői közt sokan vannak olyanok, kik más lapot nem olvasnak, így elvárják, hogy lapunkból mindenről értesüljenek.

Nagy gondunk lesz rá, hogy lapunkba csupán irodalmi színvonalon álló közlemények jussanak be. Nagy nevű munkatársaink (Thaly Kálmán, Illyés Balint, gr. Teleki Sándor, Ábrányi Emil, Bartók Lajos, gr. Zichy Géza, Mezei Ernő, Könyves Tóth Kálmán, Eendrődi Sándor, Hedry Bódog, Szűcs István stb.) kiknek számát ezután még inkább szaporítani fogjuk, a jövőben sem fogják támogatásukat megvonni lapunktól, így teljes joggal biztosíthatjuk olvasóinkat a felől, hogy lapunk tartalma diadalmasan kifogja állani a kritika ütszörbáját, s kifogja elégteleni közönségünk igényeit.

Társaságunkra kiváló gondot fordítunk, hogy a mi olvasóközönség érdeklődését is folytán fenntartsuk, — helyi hírt rovatunk, melyben a debreczeni apróbb események vannak tárgyalva, szintül még bővebb és változatosabb lesz, s ügyünk ki fog terjedni a társadalmi élet legégetőbb jelenségeire is. Szóval arra törekszünk, hogy a „Debrecece” a mi között közt ne a ha-

nyatlás, hanem az igazi virágzás korszakába lépjen!

A fentiekben előterjesztvén követendő irányunk körvonalait, ajánljuk magunkat és a „Debrecece”-t a nagy közönség további jó indulatába és pártfogásába!

Debreczen, 1890 jan. hó 11-én.

Szinay Gyula, a „Debrecece” főszerkesztője.
 Kósa Barna, a „Debrecece” felelős szerkesztője.
 Dr. Bakonyi Samu, a „Debrecece” főmunkatársa.
 Lóndesz Elek, a „Debrecece” segéd-szerkesztője.

Királyi tábla.

A debreczeni ügyvédi kamara nagy szolgálatot tett Debreczen fejlődésének ama kiváló gondnal elkészített felirattal, melyet mult évi december 8-án tartott választmányi üléséből a királyi táblák felosztása tárgyában az igazságügyi miniszteriumhoz intézett. Mint a jeles felirat ugyan maga elősmeri s a miért kissé meglepetőzni is szükségesnek tartja — kissé későn szánta el magát a kamara választmánya, hogy ezen lépést, melyet már mindenki oly régen várt tőle, megtegye: de abból indulva ki, hogy jobb későn, mint soha, a helyett, hogy a késelemért szemrehányást tennék, inkább méltatni akarjuk egnehány szóval a felirat alapos fejtegetéseit.

Mindenekelőtt örvendünk, hogy lapunk mai nappal megnyíló új aerájában a criticát elősmeréssel kezdhetjük. Bár annak volna ez biztató jele, hogy a jövőben is minél ritkábban kell majd hirlapiról kötelességünket a hatóságok helytelen és elhibázott intézkedéseinek szigorú bírálata által teljesítenünk. Az ügyvédi kamarának feliratában nyilvánuló felfogása is azt involválja, hogy ha valamely hatóság a törvény által reá rótt feladatokkal tisztában van s a felfogás tisztasága mellett meg van benne a végrehajtáshoz szükséges jóakarát és ügybuzgóság: közállapotaink megjavulásának megtaláljuk első s legfőbb alapfeltételét s akkor a saját bizonyára nem fog késmi az elismerés adójával.

Az ügyvédi kamara abból indul ki, hogy az ügyvédi rendtartás és igazságügyi törvényhozásra a kamarának bizonyos befolyást biztosított az által, hogy az előkészítés alatt levő kérdésekben véleményező hatóságként ezek megoldásához szintén hozzájárulhat s ha, mint a miénk, helyesen akarja felfogni feladatát, hozzájárulnia kell is.

Pedig annak daczára, hogy a törvény 19. § a ezen teendőket világosan az ügyvédi kamarák jogkörébe utalja — csak valljuk meg — alig esik meg nagy ritkán, egyszerű-másszor, hogy az ügyvédi kamarák az első sorban őket érdeklő jogi reformok tárgyában szavukat felemeljék.

Most is a királyi táblák decentralizációjának egész jogi életünk gyökeréig ható kérdésében — ugy tudjuk, hogy előbb a budapesti s most a debreczeni ügyvédi kamarán kívül, más kamara nem nyilatkozott — legalább a nyilvánosság olyasmiről tudomást nem szerezhett.

Annál jobban esik nekünk, ha a debreczeni kamara feliratát a budapesti kamara feliratával összehasonlítjuk.

A budapesti ügyvédi kamara — ha nem csalódunk — a miniszter egyes felszólítására terjesztette elő javaslatát, mégis bizonyos általánosságok előadása után megelégedett azzal, hogy a tervbe vett felosztás esetére a felállítandó kir. táblák, vagy mint e kifejezést egészen helytelenül és szükségtelenül modernizálja — a feltörvényszékek helyeit egyszerűen kijelölje minden indokolás nélkül, némi rövid indoklása csupán a Temesvár és Arad, meg a Nagy-Kánya és Pécs közötti controversiák tár-

gyában bocsátkozván. — Pedig minden szakvélemény annak indokolásában találja meg erejét.

A budapesti kamara egyetlen egy kérdésre terjeszkedik ki valamivel körülmenyesebben, s ez a felállítandó felső bíróságok száma. E tekintetben azonban az a cél látszik vezetni, hogy a felosztás mellett is a budapesti másodfolyamodási bíróság részére 15 törvényszék területének 5 millión felüli lakosságát biztosítsa, s e cél kedvéért a felosztás kérdésében teljesen idegen minták után indul, feledvén, hogy akár Franciaországban, akár — és még sokkal inkább — Németországban és Ausztriában a tartományi mult adta meg a felsőbíróságok számának és székhelyeinek meghatározásánál azon zsinormértéket, a melyet sem szaporitással, sem kevesbitéssel mellőzni ugy sem igen lehetett volna.

Nekünk e tekintetben idegen minták után haladnunk csak annyiban szabad, hogy a történelmi szempontok megbecsülését tanulhatjuk meg azokból is. Helytelen és önkényes azért a budapesti kamara azon nézete, hogy a Királyhágón tuli részekben a marosvásárhelyi tábla Kolozsvárra volna egyszerűen áttendő. Helytelen azért is, mert egy királyi tábla Erdélynek különállását mintegy tovább is folytatná, holott ugy állami, mint culturális szempontokból minden eszközzel oda kell hatnunk, hogy ezen külön állás nyomai minél inkább és minél előbb elenyésszenek, s nem szabad ezen cél elérésére az igazságügyi szervekzedésnek most kindlkozó hatalmas eszközeit sem felhasználatlanul hagynunk.

A mi kamaránk azért igen helyesen a marosvásárhelyi kir. táblát megahagyni s Kolozsvárt új kir. táblának a felállítását kívánja, melyhez nemcsak geographiai okokból, de mintegy az Unio annál erősebb nyilvánulása szempontjából Királyhágón inneni részeket is óhajtna csatoltatni.

Ugy ezen, mint a fentebb érintett szempontok indokolt érvényesítése által a debreczeni kamara felirata a budapesti kamarától előnyösen különbözik.

Mint hogy azonban a nyilvános megbeszélés ily fontos ügynek csak hasznára lehet, érintenünk kell némely oly dolgot is, a melyekben a debreczeni kamara felfogását sem osztjuk egészen.

Nem lehet elég gyakran hangoztatni, hogy jó igazságszolgáltatás, jó közigazgatás nélkül soha sem lesz megvalósítható. Bevihetjük igazságtudunk reorganisatiójába a tudomány legfejlettebb elveit; ha lépést nem tart ezzel közigazgatásunk javítása, hiu munkát végeztünk, melyből e reformnak, meglehet, csak hátrányai fognak érvényesülni. Messze vezetne e rövid cikk keretében e felfogás kifejtése. Anyit azonban jelezhetünk, hogy a jó közigazgatásnak viszont egyik alapfeltétele lévén a közigazgatási területek helyes beosztása, ezen helyes beosztás elveit már az igazságtudói területi beosztás tervében érvényesíteni kell, érvényesíteni kell különösen most, mikor mindenfelől azt halljuk, hogy az igazságtudói reformot követni fogja a közigazgatás reformja.

Azért a felsőbb bíróságok területének beosztásánál nem a most létező anomaliákat, hanem a megalkotandó új közigazgatási helyes beosztás által megkívánt szempontokat kell tekinteni. S ha a létező állapotok szerint is — mert a kamara e tekintetben ezekből indul ki — Bihar megye egyrége példán a debreczeni törvényszék területéhez tartozik, miért ne javasolhatnók mi már most, hogy a debreczeni kir. táblához

osztassanak be a szomszédos törvényhatóságok mindazon részei, a melyeknek gazdasági és társadalmi érdekei, történelmileg igazolható idetartozása előreláthatólag azt követelik, hogy a Debreczenben székelő megyei törvényhatóságokhoz csatoltassanak?

Nagyon helyesen és találó indoklással van a feliratban minden felsorolva, a mi Debreczen mellett csak felhozható. De nem helyeselhetjük a hozzá csatolandó terület kijelölése körül érvesített felfogást abban sem, hogy a beregszászi és m. szigeti törvényszék területeit mellőzi. Nemcsak történelmileg tartoznak szorosan hozzánk ezen területek, hanem a jogszolgáltatás mostani állapota szerint is itt van p. az utóbbiaknak sajtó-, urbéri- és jövedéki bírósága. Gazdasági szempontból pedig egy szót sem kell annak bizonyítására vesztegetnünk, hogy Debreczen mindenképpen Északkelet emporiuma lévén, ezen területek már a forgalmi és közlekedési viszonyoknál fogva is első sorban reá vannak utalva, s hogy Északkelet kereskedelmét Debreczen közvetíti mindezeket.

Ezekben kívántuk röviden megtenni észrevételeinket a debreczeni ügyvédi kamara érdemes munkájára s mi az abban városunk mellett tűzbe küldött érvekhez a magunk részéről ezáltal még csak ennyit kívánunk hozzá tenni, hogy Debreczen, mely a benne létező nagy kulturális intézmények fenntartására szükséges immensis áldozatokat a saját erejéből tudta előteremteni, most méltán elvárhatja, hogy mikor a jogszolgáltatás érdekében is oly tetemes áldozatokat tett és ajánlott fel — végre az állam is tegyen valamit ezen nagy magyar városnak, a benne központosuló országrész érdekei által is követelt emelkedésére.

B. S.

Belföldi hírek. A mádi kerületben Székely Károly, a függetlenségi párt jelöltje, visszalépett a jelöltségtől. A mérsékelt ellenzéki Bernáth Béla most ellenjelölt nélkül áll. — Színházi vita lesz a képviselőházban a vallás és közoktatási tárca tárgya-áskor. Iuditvány fog ugyanis tétetni arra, hogy az opera és a nemzeti színház a belügyi tárczától tétessék át a közoktatási tárczához, s ez alkalommal előreláthatólag nemcsak a belügyminiszteri felügyelet, hanem az intendánsi állásnak szüksége vagy nélkülözhetősége is szóba fog jönni a képviselőházban. — A magyar regále-kölcsön ügyét, mint a bécsi „Presse” jelenti, már annyira előkészítették, hogy az üzleti megkötése a legközelebbi napokban fog megtörténni. 50 millió 5/100 papírkötvényről van szó, melyet legközelebb aláírás után fognak elhelyezni. — Földmérés. A hivatalos lap közli, hogy a királyi gróf Cziráky Belát, Fejérvármegye és Székelyföld szab. kir. város főispánját, Heves-vármegyeinek a tisztújítások tartamára kinevezett főispáni állásától fölmentette. — Szilágyi Dezso igazságügyminiszter több napra Bécsbe utazott. Szilágyi Dezso bécsi utazása, az uralkodóház tagjainal teendő látogatásokon kívül, kormányzati ügyekkel is kapcsolatban áll. — Madary Gábor képviselőjelölt tiszteletére Budapesten a józsef-városi

függetlenségi párt látogatott társas-vacsorát rendezett, mely alkalomból Kossuthhoz üdvözlő sürgönyt küldtek. — Fáy Gusztáv, Gömörmegye főispánja, hivataláról hirtelen lemond s helyébe fiát, Fáy Lászlót orsz. képviselőt nevezik ki. — A nemzetiszínház Radnóthyfalvánál 14,000 frt hiányt konstataáltak. — Gróf Kornis József, 48-as honvéd-tiszt, N. Váradon elhunyt. — Báró Bánffy Dezso Szolnok és Dobokamegye, valamint Beszterce-Naszód főispánja — hirtelen lemondott. Azt emlígetik, hogy a báró a megy. államvasutak főigazgatóját veszi át. — Szluha Ágoston, Szeged város főkapitánya, elhunyt. — Bernáth Béla, mérsékelt ellenzéki programmal, a mádi kerületben egyhangulag orsz. gy. képviselővé választották.

Külföldi hírek. Franciaországban jelenleg 11,643 okleveles orvos és 3203 sebész van. — A cseh-német kiegyezési konferenciák pár nap múlva véget fognak érni. — Augusztá övezgy német császárnét a charlottenburgi mauzóleumban helyezik örök nyugalomra. A temetés nagy gyászompárral történik. — Braziliából. Az ideiglenes kormány január 7-én kelt rendeletével külön választja az egyházat az államtól és biztosítja a vallások egyenjogúságát. — A császárság idejében megadott nyugdíjakat tovább fizetni. — A német képvis. választások a febr. 20-ik napjára tűztek ki. — A spanyol gyermek-király oly súlyos beteg, hogy állapotja komoly aggodalmakra szolgált okot. — Erzsébet királyné Mária-Valéria főhercegnő kíséretében februárban East-Bourne tengeri fürdőbe érkezik s ott több hétig marad. — Az influenza-járvány immár egész Európát elérte, úgy hogy e föld-ész lakosságának nyolcad része beteg. — E min. p. a állapotja tetemesen javult s a pasa már járni is képes. — A angol-portugál viszály vége. A „Standard”-nak jeleltik Liszabonból: a portugál kormány belegyegezik, hogy Anglia kívánásának megfelelően, felhagy minden további akcióival a Sturefolyó vidékén és a Nyassa földön s visszavonja csapatait a vitás területől.

Politikai mozgalom Debreczenben.

Oly forrásból, melynek jól értesült voltához szó nem férhet, arról értesültünk, hogy a debreczeni szabadelvű párt elérkezettnek látta az időt arra, hogy egy bizonyos irányban actióba lépjen. Mint pirnak természetesen semmi kifogásunk nem lehet az ellen, ha tisztelt ellenfeleink a magok erejét össze akarják szedni. Ez nekik épp oly joguk, mint a hogy ezen jog háborítatlan gyakorlását a magunk részére mi is vindicáljuk s a mint a magunk jogainak a tisztesség minden rendelkezésünkre álló eszközével igyekszünk érvényt szerezni, épp úgy tisztelhetünk tartjuk másoknak erre irányuló törekvéseit.

De a mint mi ezen tiszta harcra csak világosan kifejezett elvek érdekeiben vivjük, úgy tisztelt ellenfeleink részéről is azt óhajtanók, hogy ez a harc soha sem a személyes hatalom s annak a jövő titkaiba burkolt rendszere kedvéért indíttassék. — A ki az események fejlődését elfogulatlan szemmel kívánja és tudja megítélni, az az elmult év viharából nem vonhat le magának más tanuságot, mint azt, hogy a közel jövő változásokat fog előidézni az ország kormányzásában s ezzel együtt könnyen meglehet — az országgyűlési pártok számarányában. Hogy ez a változás mit fog magával hozni, hogy ezzel együtt összes közállapotaink minő átalakuláson fognak keresztül menni: az ma még mind a bizonytalanság homályában borong. Csak egy a bizonyos, hogy e helyzet, ugy a mint ma van, nem maradhat. Csak az a bi-

zonyos, hogy a mai parlamenti állapot megvan ingyva gyökereiben s talán közel van az idő, melyben annak rozoga oszlopai az örök végzetnek általuk felidézett törvényei szerint összedőlnek.

Azért csekely nézetünk szerint a helybeli szabadelvű-párt intézői nagyot tévedtek, ha a mai politikai helyzetet a magok actiójának megindítására alkalmassnak ítélték. Minthogy azonban az ellenfél ez alapos tévedésén egy cseppet sincs okunk sajnálkozni, közöljük olvasóinkkal, hogy a szabadelvű párt a választó-polgárok s különösen a városi törvényhatóság bizottság tagjai között aláírási íveket közzétett, melyeknek az lenne a célja, hogy a kik aláírják a Tisza Kálmán személye és politikája iránti törhetetlen ragaszkodásuk kifejezése mellett, magokat ezen politikának a jövőben leendő támogatására is mintegy kötelezzik.

Nem tartozik ide annak fejtegetése, hogy a Tisza Kálmán személyéhez való ragaszkodás ez ünnepélyos ki nyilatkozatása soha sem volt — hogy erősebb hifizésektől óvakodjunk — alkalmoszerűtlenebb, mint most Tisza Kálmán újvi beszéde után és soha rosszabb helyett arra nem választhatnak volna, mint Debreczen, mely csak a decemberi közgyűlésen egyhangú lelkesedéssel vette annak elejét, hogy Tisza Kálmán újvi tani Debreczenben valaha még erősebb visszhangra találhassanak.

De azt constatálnunk kell, hogy a folyamatos tett mozgalom ezek szerint egyfelől a Tisza által képviselt személyes hatalom melletti bizalmi nyilatkozatot célozza, másfelől pedig a mi a politikai kijelentést illeti, az csak egy ösméretlen, ködös valamire vonatkozhatik. Mert nincs ma senki ez országban, nincs az ellentétben sem, a ki megtudná mondani, hogy mi lesz a jövőben Tisza Kálmán politikája, — ha kormányon marad.

A mit azonban a dolgok ma állanak, a Tisza hosszabb kormányon maradása — leg alább is kétes. Tisza legutóbbi nyilatkozata azt látszik mutatni, hogy az ellenzék még erősebb harcra akarja provokálni, Péchy T. újvi beszéde pedig egymaga elég amaz aggodalom igazolására, hogy a parlament újabb s az eddigieknel nagyobb viharok színhelye lesz. Hogy e viharból mi fog kikerülni, ki tudná azt ma még megmondani.

De mikor a kedélyeken a bizonytalanságnak ezen szorongó érzete uralkodik, nemcsak pártállásunkból kifolyólag, de a politikai helyzet által igényelt természetzerű óvatosság szempontjából is — mely a debreczeni polgárnak mindig legbecesebb erényei közé tartozott — fel kell emelnünk szavunkat a tisztelt ellenpárt eljárása következtében, hogy figyelmeztessük polgártársainkat általában s a városi törvényhatóság képviselőket különösen, hogy a kérdéses iv aláírást mellőzve, a mostani vajudó viszonyok között cselekvésük szabadságát egy bizonytalan jövővel szemben le ne kössék.

Jogászbal.

Karneval herceg tegnapielőtt tartá bevonulását Debreczen redoutjában, a „Bika” szálloda disztérmenek falai közé. — Bevonulása igen fényes volt. — A tegnapielőtti jogászbal minden tekintetben kitünően sikerült. Nemcsak erkölcsileg, hanem anyagilag is, a mi pedig nagy szó az elite balsók krónikájában. — A jogászoknak tegnapielőtti balsúkjert feltüntetli odaitelhetjük a dícsősej pálmáját. — Pedig az idén a jogászok nem nagy chancel indultak a küzdőlembé, mert a farsang majd minden hetére van tűzve egy-egy olyan táncmulatság, mely erős concurrentiát csinált nekik. — Azonkivül az influenza állapot is nem egy családöt tartóztatott vissza a megjelenéstől. — Mindezen körülmények dacára csutörtőkön este oly előkelő és szépszerű kö-

zönég gyűlt össze a „Bika” szálloda disztérmebe, a jogászok sikere oly teljes volt, hogy ilyen sikert nem hiszem, hogy egyhamar foghat a tudósító constatálni.

Pont 10 órakor érkezett s lépett a bálterembe a lady patronesse Bay Istvánné Messáros Erzsébet uró nagysága. — bájos leányával Szerénával. A bálbizottság élén ifj Fráter Béla bálelnökkel a lépcsőházban fogadta a lady patronesst, a bálelnök átnyujtá neki a bizottság remek camelia csokrát, valamint a táncrendek vörös peluche tokban lévő diszpéldányát. A lady patronesse bájos leányának szintén csokorral és diszes táncrenddel kedveskedett a bálbizottság.

A lady patronesse, ki világos kék surah ruhát viselt, fekete bársony uszálylyal, a katonazenekar által kiváló precizitással játszott Rakóczy induló hangjai mellett lépett a bálterembe, hol is a bálbizottság tagjainak bemutatása után a bál kezdetét vette. A táncrend egy miniatúr toll legyező volt, egyik oldalán piciny belga tükörrel, másik oldalán a táncrendet rejtő könyvecskével. — A bizottsági tagok világos kék habos selyem echnapot viseltek J. B. monogrammal. — Az első négyest 50 pár táncolta. — Szünet alatt a Magyarfiúk kiténő zenekara mulattatta a közönséget, azokkal a jó nótákkal, melyeket csak ők tudnak oly szépen kicsalni a száras fából.

Szünet után kitörő jó kedvvel fogott hozzá a fiatalok a souper csárdához, melyet 14-szer újrátart meg. Egész világos volt már, midőn a közönség oszlani kezdett, mindenki jó kedvvel, egy kedvesen eltöltött éj emléket vivén magával.

A jelen volt hölgyek névsora a következő:

Leányok: Bay Szeréna, Bernáth Flóra, Bay Mariska, Bekke Rózsika, Bosznay Etelka, Buzás Erzsike, Bernáth Szeréna, és Vilma (H-Pálya), Bika Szeréna és Margit (Mihályfalva) Bulster Stephanie, Cseh Etelka, Csanak Irén és Margit, Draveczky Edith, Emmerth Antónia, Fráter Anna (Ersemjén), Fráter Kata (Ersemjén), Fráter Gizella (Ersemjén), Harsányi Gizella, Konti Irén, Kubai Józika, Kálmánchelyi Irén, Matkovics Anna, Malinovsky Anna, Nagy Vilma, Otrókosi Végh Vilma, Péchy Margit, Szunyogh Ilona és Berta, Szunyogh Anna és Gabriella (Ujfehértó), Váradi Szabó Anna, Szikszay Margit, Schmid Miczi, Tüdös Erzsike, Thury Erzsike (H-Szoboszló), Uramovich Margit.

Asszonyok: Bay Istvánné, Bay Ferencné, Bernáth Istvánné (H-Pálya), Balás O-né Bóka E-né (Mihályfalva), Balkóné, Bosznay Istvánné, Bíró Józsefné Bethlen M. Róza grófnő, Bulster Ágostonné, Bekény Péterné Dr. Bruckner Ernőné, ifj. Csanak Józsefné, öz. Csorba Lajosné, Draveczky Jánosné, Emmert Antalné, Fráter Bélané, Rhédey Julie grófnő, Géresi Kálmáné, Jármy Eadrené, öz. Hevesy Józsefné, Konti Józsefné, Kálmánchelyi Mórné, Kornis Ferencné, Kubay Alajosné, Dr. Medve Kálmáné, Matkovics Csiffy Kata, Malinovskykné, Nánási Oláh Józsefné, Nemes Kálmáné, O. Végh Jánosné, Oszterlamm Ernőné, Paksy Imréné, Péchy Csiffy Ida, öz. Posgay Mórné, Dr. Sárváry Gyuláné, Dr. Szirmai Vilmosné (Ersemjén), Váradi Szabó Jánosné, Szikszay Istvánné, Schmid Ágostonné, öz. Tóth Ferencné, Thury Albertné (H. Szoboszló), Tüdös Jánosné, Uramovichné és Zsilóné.

—rel.

HELYI HÍREK.

Az új szerkesztőség.

A „Debreczen” szerkesztőségében uralkodott ideiglenes állapot a mai pappal megszűnt. A szerkesztőség kérdése oly szerencsés megoldást nyert, hogy a debreczeni független-

A „DEBRECZEN” TÁRCAJA.

Figurák.

I. A rüpök.

Magas kürtő-kalap a fejében, füstölő cigarettá az agyarán, orrán csipetű, uj keztyű, melynek egyik fele a séta pálczával össze-fogva a legújabb divat szerint hímáldódik a jobb kezében, hófehér krágli, erősen kivágott mellény, mely a sport-alakot ábrázoló mellít látni engedi, — s ezekhez a requisitumokhoz egy legújabb divat szerint borotvált ábrázat, mely nem is kellemetlen az első tekintetre, — s előttünk áll a korrektt gentleman.

Láttad-e már őt az aszfalton, midőn erősen kifeszített mellét válladhoz dőfte s te a váratlan érintésre reá tekintvén, két szem meredt reád, mint dupla csöví pisztoly? Ebből a tekintetből a vak is kiolvashatja, hogy körülbelől ennyit jelent:

„Nem tud az ur vigyázni s nem látja, hogy én jövök? Nem tudja, ki vagyok én? Majd megtanítom rá. Hállja.”

Ha e tekintetet a maga érteke szerint mérlegeled, vérmérsékleted és kedélyhangulatodtól függ, nem mozdul-e kezéd önkéntelenül is olyan formán, mint ha valakit pofon szeretnél teremteni, vagy csak meglegszel annyival, hogy szakálladba dörmögöd e szöcskát: rüpök.

Meg kell adni, hogy a rüpöknek már a kihívó tekintete vérlátító hatást gyakor-

rol egy jóra való nyárs-polgár lelkületére. S még ha magánosan van e vasvilla inzulturnak kitéve, hagyján! De vidd csak karoforgósa feleségedet, nővéredet, vagy pláne menyasszonyodat. Légy kész rá, hogy soha tünetűbb megfizetés nem éri hölgyedet anél a köszönésnél, melyben a fent-tisztelt gavallér urtól részeseül, s hölgyed bizonyára halásan mond érte „jó napot.” De te ezt a köszönést nem így fogadod. Abban a to-lakodó bizalmas mosolyban, mely e köszönést garnirozza, te annyi szemérmelen ségget, annyigunyit fogsz találni, hogy ha nagyobb benső evolutiokra nem ragadtalot is, de bizonyára újra azt fogod magadban morgogni: ez az ur egy nevetlen rüpök.

Ha lábára hágsz, a mi pedig könnyen megtörténhetik mert mindig ott lábatlankodik melletted, te önkentelen udvariassággal s teljes őszinteséggel mondsz pardonot. Ő ezt tudomásul is veszi, de abban az arcki fejezésben, melyel e tudomásvételt: demonstrálja, egy vérg sértő inzulturn forrására találsz. Lehet, nem is elégszik meg a pardonnal, hanem gorombáskodni fog vagy vagy párbajra bi: így vagy úgy egyforma rüpök.

A kávéház az ő otthona. Az az effektus, a melylyel az ajtó belép: egy hódító vezér tekintetével ér föl, ki győztes csaták után honába tér. Ne állj, vagy ülj elé, míg a kaszír nő trónjára eljut, mert nem tudod, honnan kapsz egy lökést, vagy taszítást. Ha billardozol, ott e hol legszűkebb a hely s alig tudod a dákót alkalmazni, ki áll mögötted? Ő, a rüpök! S kényszerít, hogy bocsánatot

kérj tőle, ha már hasba ütődött volna; vagy pedig előlegesen kérj engedélyt, hogy megcsinálhasd tőle a kinalkozó jó zicczert. A mit kegyteljesen meg is enged s te halás leköteltzettjévé válsz a rüpöknek.

Néha jó kedve kerekedik. Ilyenkor ne parancsolj nótát a csigányoknak, mert a közepén bele kurjant az ő rettenhetlen hangján: a c s i l s szétveri a bandát, ha tovább is húzná, s nem az ő nótájába kezdene. S te neked fenmarad töprekned a felett, megharagudjál-e azért, vagy pláne ki is kössél-e a rüpökkel?

A jó kedvből rendesen a hősies hangulatba csap át. Ilyenkor kikeresi a legjámorabb ábrázatu s legszerényebben kapuczinerevendéget s azt mondja a kompnistájának — mert vannak am jó barátai számosan, a kik előtt excellálni kell! — „Te ennek a firmájának a pofája nekem nem tetszik. En ezt pofon vágom.”

A komponista lelkére van ilyenkor a jámbor stammgast képenek sorsa bízva s attól függ, mi lesz annak a véleménye? Ha azt mondja:

— Ugyan kérlek, mit akarsz avval a pimaszzal, hiszen nem hozzád való ilyen firmákkal kikötöni! — akkor abban hagyja a hősit tervet s legfeljebb elég hangos megjegyzéseket tesz rá. Ertse el, ha elérte a csarja.

De ha a komponista szintén kedvelője az e fajta sportnak s azt találja mondani:

— E bizony pofra termett ábrázat! — akkor szervusz szegény kapuczinerező, jó lesz ha valami isteni sugallat hirteleni távozásra

Kia talyigás.

ségi és 48-as párt intéző bizottságának felkérése folytán a főszervezői tisztet Szinay Gyula ügyvéd ur, Hajdúvármegye volt t. ügyésze, a főmunkatársi tisztet pedig Dr. Bakonyi Samu ügyvéd ur vállalta el. Mindketten önzetlen ügybuzgalomból fogadták el a rájuk várakozó feladatot. — Ily kiváló erők mellett a felelős szerkesztő munkája nagyon megkönnyített. A lap irányát a főszervező van hivatva megszabni, kinek tanácsát fontosabb kérdésekben a felelős szerkesztő kikéri, miután még a belmunkatársak mellett számos jeles külmunkatárs munkálkodására számíthatok, remélve, hogy sikerül a „Debrecezen”-t megfelelő magas színvonalon tartani.

Debrecezen, 1890. jan. hó 11-én.

Kósa Berna,

a „Debrecezen” felelős szerkesztője.

* Lapunk mai száma mely egy fél év mellékletét jelent meg, bizonyos tekintetben mutat a társaság jellemét, a mennyiben ma becsülte ki programját az új szerkesztőség, mely program a lap élén olvasható. A fél évben olvasható továbbá főmunkatársunk vezércikke a kir. tábláról, a jogász-báti tudósítás rendes báti tudósítások tollából, a társaságban egy szellemes életképet közlünk „Kis társaság” címmel, ki ily genében ezen is folytatni fogja munkálkodását lapunknál. Ezeket kívül számos apróbb közlemény teszi változatosabbá lapunkat. A melléklet tartalmazza Somló Sándor és Kósa Berna verseit, — a „Lelkészlány”-a: regény és „Anyegin Eugén”-a: társasági közlemények folytatását. Lapunk gazdag tartalmára e helyen is felhívjuk olvasóink figyelmét, — valamint itt tudatjuk azt is, hogy az újonnan belépő előfizetők külön lenyomatban megfogják kapni a „Lelkészlány”-a regényének eddig megjelent részeit, hogy így a teljes regény birtokában legyenek.

* Városi közgyűlés. F. hó 23-án rendes városi közgyűlés tartatik a városháza nagy tanács-teremben.

* E. M. K. E. Mindazok, kik a f. évben kibocsátott iveren az erdélyi közművelődési egyesület tagjainul beiratkoztak, s az iveren nem érkeztek meg, külön meghívók útján az 1890. jan. 19-én d. e. 11 órákor tartandó alakuló közgyűlésre meg nem hivattathattak, de másrészt azok is, kik régebben iratkoztak be, de lakás változtatás, vagy más ilyen ok miatt meghívót mind ez ideig nem kaptak, a jan. 19-én d. e. 11 órákor a városház nagy termében tartandó közgyűlésre magukat meghívottaknak tekintsek. — Egyidejűleg felkértek azok is, kik az egyesület kebelébe belépni kívánnak s meg ez ideig nem iratkoztak be, hogy a fentebb jelzett időben és helyen tartandó közgyűlésre előjenni sziveskedjenek, a hol is a kiteendő aláírási iveren magukat tagoknak bejegyezhetik. — Bészler Lajos

A közművelődési főok-egylet alakuló közgyűlésére számos vendég érkezik Kolozsvárról Debrecezenbe. A kolozsvári vendégek tiszteletére a közgyűlés estjén a „Bika” szálloda disztermében bál tartatik, melyre már javában folynak az előkészületek. A bál jelszava az egyszerűség lesz. Pályára előjegyzéseket lehet tenni Tóth Béla ur gyógyszeráránban. Azt hisszük, hogy Debrecezen város hazafias közönsége, mely sohasem vonta meg pártfogását a nemzeti ügyről, nagy számmal fog megjelenni az E. M. K. E. bálján, így a debreceni főok-egylet megalakulása után azonnal tekintélyes alapítókkal fog rendelkezni.

* A kir. tábla ügyében küldött 7-es bizottság tegnap d. u. — Simonffy Imre polgármester elnöklete alatt — értekezletet tartott, melynek tárgyalásai azonban oly bizalmas jellegűek voltak, hogy azokból mi sem juthat a nyilvánosság elé.

* A debreczeni felolvasókör. Felolvasó körünk választmánya elvégezte munkáját: letárgyalta azon alapszabály-tervezetet, melyet egy kiküldött bizottság oly czéllal készített, hogy a felolvasó kör egy tágasabb munkatért felelő Csokonay-körre alakulhasson át. E becses lap szíves volt azon első alapszabálytervezetet teljes egészében közölni. A választmány által átdolgozott alapszabálytervezet mielőbbi közzétételéről is gondoskodunk. Előre jelentem, hogy körünk elnöke, méltóságos gr. Degenfeld József ur jövő héten csütörtökön, d. u. 4 órára közgyűlésre hívja meg a kör tagjait a városháza nagytanács-terembe az általunk kimondására s az ozzal kapcsolatos teendők elintézésére. A közgyűlésre a meghívó jegyeket postán küldjük meg a kör tagjainak. Legyen szabad már most és nekem is kérem körünk tagjait, hogy e fontos gyűlésre lehetőleg nagy számmal megjelenni sziveskedjenek. Debrecezen, 1890. január 11. Csiky Lajos, alelnök.

* A mi bálunk. A debreceni függetlenségi kör táncvigalma — melyre a meghívók már szétküldtek — f. hó 16-án fog megtartani a „Korona”-szálloda termében. Ha valaki a bárra meghívót nem kapott volna, de ahhoz igényt tart, sziveskedjék ez iránt a függetlenségi kör helyiségeben jelentkezni. Számos szép fiatal polgár-leányt e balon mutatnak be először a világnak s a polgári körökben oly nagy érdeklődés mutatkozik a bál iránt, hogy a

rendezésig alig tudott a számos megkeresésnek eleget tenni.

* Színház. Csütörtökön este Ohnet hírneves drámája: a „Vasgyáros” adatott. Közönség — valószínűleg a jószábjá miatt — gyér számmal volt jelen, noha az előadás magas színvonalon állott. Claire szerepét Arda Ida játszotta, helyes felfogással és nagy drámai erővel. Több jelenetben művészi magaslata emelkedett. Méltó párja volt Somló (Bligny herceg), Molnár László (Derblay Fülöp) szép megjelenésével, s értelmes játékaival hatott. Dicsérettel emlíjük még Kécskészt (Beaulieu marquisse), Pécshyt (Préfont báró), Kocsis Etelt (Sophie), az eleven játéku Palotai Piroskát (Susanne), Balassát (Mouline), Rónaszékint (Athénais) és Püspököt (Bachelin). — Tegnap este a „Czigánybáró”-a. Operette került színpadra, mely meg ma vesztette el vonzerjét. Szép számmal közönség nézte végig, s gyönyörködött az ismert, fülbemászó dallamokban. A szerep kiosztás a régi volt, melyről már többször elmondtuk véleményünket. Gábor deák szerepét Hátvani játszotta, kinek ez volt eddig a legjobb alakítása, melyet tőle láttunk. Szerepét ambícióval dolgozta ki. Szépen énekel és a toborzót ügyesen táncolta. — A kar jól működött, egy ízben meg is ismételték. Ajánljuk az igazgató ur figyelmébe, hogy a régi, de kedvelt operetteket („Korveille hangrangok”, „Koldusdeák” stb.) hozza színpadra, mert ezeket szivesebben megnézi a közönség, mint az új, de kétes becsű zenei alkotásokat!

P. Márkus Emilia asszonyt, a budapesti nemzeti színház hírneves művésznőjét, színházunk bugzó igazgatója szerencsés volt öt vendégfellépésre megnyerni. A művésznő hétfőn érkezik meg, valószínűleg férje, Pulszky Károly, orsz. gy. képviselő kíséretében, s miután még nem volt Debrecezenben, annál nagyobb ádélköldelem nézünk vendégszerzésére. Fel fog lépni „Nóra” című szerepében, (kedden, jan. 14-én), „Clémence”-ban (szerdán, jan. 15-én), „Francillo”-ban (pénteken, jan. 17-én), „Egy csepp méreg”-ben (szombaton, jan. 18-án) és végül „Romeo és Juliá”-ban (hétfőn, jan. 20-án). — A művésznő legkifinomult alakításában fognak tehát gyönyörködni s remélhetőleg városunkban épen olyan tetszést és elismerést fog aratni, mint nem régen Kolozsvárt. Az igazgatóság — tekintettel a művésznő tiszteletdíjára — a jegyek árát 50% al emelte fel és a nagyérdemű közönség kényelmére úgy intézkedett, hogy ez öt vendég-játék bármelyikére már előre is lehet jegyet váltani; megjegyezvén, hogy a t. bérlo uraságok jegyei naponként d. e. 10 óráig mindig fenntartottnak. — A művésznő első fellépése piratlan bérletszűnetben lesz. A jegyek ezen öt előadásra nem a napi kelettel, hanem a jobb felső sarokba jegyzett római számmal lesznek ellátva, a fellépések sorrendje szerint.

* A „Nemzet” a mamelukokról. A „Nemzet”-ben Bekics Gusztáv, ki nemrég tért haza Egyiptomból, többek közt a következőket írja a mamelukokról. Azt hisszük nincs e sorokban semmi vonatkozás a mamelukjainkra, de azért mégis érdekesnek tartjuk közölni a következőket: „Kelet társadalmi közt kiválóan tipikus Egyiptom társadalm. Arab és török társadalom a közös vallás segítségével még ősze tudott a Pharaók földjén olvadni. A mamelukokat a társadalom még magába tudta olvasztani. Ezeknek társadalmi uralma bármennyi, despotikus uralom volt, bár gazdaságilag tönkretette Egyiptomot, de legalább nemzeti vála. A felláthat sanyargata, de nemzeti arisztokráciát képezett. Mehemed Ali, midőn a mamelukokat a kairói fellegrában és a vidéken legyilkoltatta, nehézségszerűen a nyoma stól szabadította meg országát, de nemzeti elemet semmisített meg. A mamelukokra következtek az idegenek, kik az egyiptomi társadalmat még inkább kiszípolozták, de a nemzeti életbe egyáltalán be nem olvadtak.” (E fenyegetéstől nálunk senki sem ijedne meg.)

* Esküvő. Gáll József pénzügyigazgatási hivatalnok f. hó 8-án esküdtött örök hűséget Tóth Irma csapó-külvárosi tanítónőnek. — Az esküvési szertartást József István tanító képezte igazgató — a menyasszony egykori tanára — végezte. Násznapok voltak Szikszai József és Novelli Ede. Sirig tartó boldogságot kívánunk a tisztá szerelemből kötött frigyre!

* A csizmadia és cipész iparosok figyelmébe. A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter urnak az alulirt kereskedelmi és iparkamarához f. é. jan. 4-én 70,872/889. sz. a. intézett leirata értelmében a honvédségi felszerelések kiegészítése céljából a folyó évben körülbelül 34 000 pár bakancs beszerzése válna szükségessé, a honvédelmi miniszter ur s szóban forgó bakancsok szállítását a kis iparnak szándékozik átadni. Oly czélból, hogy ezen szállításban szerényebb viszonyok közt lévő iparosok is minél nagyobb számban részesülhessenek, az elvállalandó szállítmány legkisebb mennyisége 300 párban, a bakancsok áránál pedig 5 (öt) forint 2 krajczárral állapított meg. A vonatkozó ajánlatok a szállítandó bakancsok teljes értékének 5% át képezés és valamely állam-pénztárnál, illetőleg adóhivatalnál már előre elhelyezendő bánatpénzről kiállított hivatalos letéti nyugtával felszerelve lesznek a honvédelmi miniszter urhoz sürgősen benyújtandók,

s a bánatpénz a megkötendő szerződés kiállításával 10%-os ovsdekra lesz kiegecsztendő. A szerződésileg biztosított összes mennyiség legkésőbb 1890. július végeig a honvéd főruharképtárhoz Budapestben beszállítandó. A bakancsminták a vállalkozók részére, de csak a központi főruharképtárba való átengedése armegterítés mellett, vagy pedig sérületlen állapotban való visszaszolgáltatás mellett, ki fognak szolgáltatni, azonban e minták a főruharképtárban is megtekinthetők és ez alkalommal ott minden megkívántató felvilágosítás meg fog adni. A szerződési pontozatokban foglalt közölsébi ajánlati feltételek a kereskedelmi és iparkamaránál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Felhívjuk emellett a közvetlenül érdekelteket szakiparosok, miszerint tekintettel a szállítási határidő közölségére, idevonatkozólag — a fent közölt feltételek betartása mellett — esetleg teendő ajánlataikat a nagy m. kir. honv. miniszteri-umhoz mielőbb terjesszék fel; azt pedig, hogy ki, mennyit vállalt — a tekintetből, hogy a munka szétosztására nézve javaslatunkat megteheszük — az alulirt kamarával egy idejűleg közöljék. Debrecezen, 1890. jan. 7. A kereskedelmi és iparkamara nevében: Szestina Lajos, elnök. Dr. Király Ferencz, titkár.

* A múlt évi mostoha aratás hatása. A hazai nagyobb műmalmok jelenleg azon rossz helyzetbe jutottak, hogy gyártmányaikat hasznossal értékesíteni nem képesek, minek főoka az, hogy az eladásnál egymásközt erősen versenyeznek; ebben különösen a budapesti malmok excellálnak. — A helybeli „István”-gőzmalomnál, miután ez az haszonélekhűl áronk lisztjét elvesztette nem hajlandó, a kész gyártmány snnyira felhalmoztatott, hogy az igazgatóság kényszerülve volt tegnap tartott ülésében az örlésnek a gyártási erő felére való redukcióját elhatározni, ezáltal a buza és lisztár közötti aránytalanul s káros különbséget, ha lehetséges, megszüntetni vágy mérekelni.

* Tudomásul. Dr. Szinay Károly súlyos betegsége esvén, egészsége helyreállításáig Dr. Pally Miklós volt kórházi főorvos bizott meg a II. kerület orvosi teendőivel. Utasítottak hatvan- és piacz-utca lakosai, hogy halottaikat, szegény betegeiket ó nála, péterfia 972. sz. a. házánál jelezték be. Reggel 9 óráig, dében 3 óráig.

* Új lap Vettük a „Korona és haza” cz. kepes katonai hetilap mutatóványát. Az első lapon közli József főherceg, b. Bauer közhadügyminiszter és b. Fejérváry honvédelmi miniszter arczképeit. A lapot gf. Bethlen Olivér szerkeszti. Előfizetési ára egy évre 6 ft.

* Az önálló torna-oszarnok. A múlt héten a „Debrecezen”-ban közzétett azon felhívás, mely Debrecezen hasznosított és szépet lelkesülő közönséget adakozásra szólította fel a felállítandó önálló tornacsarnok alapítóje javára, nem maradt eredmény nélkül, mert a tornahgy barátai lelkes buzgalommal karolták fel az ezményt, s az adakozások szép eredményel indultak meg. Az eddigi gyűjtés elnökünk ivén a következő nemes lelkű adakozók neveit tünteti fel u. m.

- 1. Váczy János 2 frtot —
2. Torday Gábor 3 " —
3. Tóth Lajos 2 " —
4. Nagy Bálint 2 " —
5. Kulcsár József 2 " —
6. Cs. G. 1 " —
7. Bechert Manó 1 " —
8. Márk Endre 3 " —
9. Stenczinger Károly 2 " —
10. Mayer Antal 1 " —
11. Nagy Ferencz 5 " —
12. Geréby Fülöp 50 " —

(Összesen: 74 frt —) Mely adományokért midőn kedves kötelességünknek ismerjük egylettünk hálas köszönetet ki nyilvánítani, egyszerűsind van szerencsénk a tornahgy barátainak tudomására hozni, hogy a helybeli lapok tisztelt szerkesztősegein kívül gyűjtő iveren tartanak és adományokat elfogadnak a következő egyleti tagok u. m.: 1. Nagy Ferencz elnök az Ipar-egyesületi takaréka és hitelintézetben Nagy-Csapó utcán. 2. Bészler Lajos város tanácsnok a városházánál. 3. Márton Imre ügyvéd Piacz-utca, ügyvédi irodájában Ujfalussy-ház. 4. Szűcs Kálmán takarékpénztári könyvelő a debreczeni Takarékpénztárban. 5. Dr. Kénézy Gyula Lakik Czegléd-utcán. 6. Király Gyula polgármesteri titkár. 7. Jeney Miklós kapitányi fogalmazó Komáromi ház. 8. Kovács Gábor ügyvéd a kir. Törvényeské épületében. 9. Dr. Orbán József ügyvéd egyleti titkár Kis Csapó utca 388. sz. Tisztelettel a „debrecezeni Törvényeské” választmánya.

* Hirtelen halál. Lovassy Sándor a Zádor Lajos czég üzletvezetője e hó 10-én délután szívszélhűdés következtében meghalt, temetése vasárnap d. u. 3 órákor leend.

* Az égről. Január hónap nem bővöldök csillagászati nevezetésegekben. A nap hossza, mely elsőjén 8 óra 29 perc volt a hó végéig 57 percczel növekszik. A hold fény változásai a következők: Holdtölte 6 óra volt 7 óra 50 percczel reggel, utolsó negyed 7 óra 49 percczel reggel, ujhold 21-én 1 óra 5 percczel reggel, első negyed pedig 27-én 9 óra 33 percczel este. A bolygók járása nem mutat semmi különbséget.

* Köszönet. Mindazoknak, kik folyó évi jan hó 10-én, néhai Varga Imre felejtettlen férjemenek végbement temetésén megjelentek, és ezáltal mély fájdalommal osztoztak, s nekünk mintegy enyhülést szereztek, ez utó

is hálas köszönetemet fejezem, ki. Özv. Varga Imréné, a gyászoló család nevében is.

Közgazdaság. Gabnaárak. (Budapesti terménytőzsde jan. 9.) Buza tavaszra 8.63 pénz, 8.64 áru. buza őszre 7.76 pénz, 7.78 áru, — május—júniusra — pénz, — áru. Tengeri 1890. máj.—jun. 5.20 pénz, 5.21 áru, jul.—aug. — pénz, — áru. — Zab tavaszra 7.68 pénz, 7.70 áru, őszre — pénz, — áru. Káposztarepce augusztus—szeptemberre 12% pénz, 12% áru.

— Sertésvásár. A kőbányai sertéskereskedés távirata, Jan. 9. Az ültet lanyhá. M. urasági öreg nehéz 42—43.—frt ma. uras fiatal nehéz 44.50—45.—frt, magy. urasági fiatal középső 44.50—45.—frt, magy. uras fiatal könnyű 44.—44.50 frt, magy. svedett középső 44.—44.50 frt, magy. svedett könnyű 42.—44.—frt, romániai bakonyi átmeneti nehéz —.—frt, rom. bakonyi átmeneti középső —.—frt, romániai bakonyi átmeneti könnyű —.—frt, rom. átmeneti eredeti középső —.—frt szeb. átmeneti nehéz 42.—43.—frt szeb. átmeneti középső 42.—43.—frt, szeb. átmeneti könnyű 39.—42.—frt. hízó a vasútról mászja. —.—frt, hízó 1 éves előelyűbáb —.—frt, hízó két éves előelyűbáb (makkos) —.—frt, öreg makkos sertés előelyűbáb, 4% levonással: —.—frt. Az árak hízó sertésnéél párokat 44 kgl. 4%-os levonással métermérsáknél értendők. Romániai és szerbiai sertésnéél, melyek mint átmenetiek, adattak el, a vevőknek páronként 4 forint aranyban vám fejében megterítetik.

Sertéslétszám: Jan. 7-én volt készlet 87,533 drb, jan. 8-án felhajtott 158 drb, jan. 8-án elszállított 721 drb. Maradt készletben 86,990 drb sertés.

SZERKESZTOI POSTA. „Falb jóslataiból.” (Nagy-Váradi). Nagy terjedelmű — miután árczokozalmi nyelkkel különben s bőven el vagyunk látva, — de meg e felolvasás más laphan már megjelent — köszönettel mellőztük.

Debr. színház. Holnap, vasárnap 1890. január 12-én, páros bérletben: Tót leány. Népszimű 3 felv.-ban.

Főszerkesztő: Szinay Gyula. Felelős szerkesztő: Kósa Berna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Kiadó: Kutasi Imre.

Nyilatkozat. Miután a „Bécsi biztosító Társaság” hol biztosítva voltam, múlt év decz. hó 22-én „Margit”-fürdő telepemben szenvedett tetemes tüzkáromat tárgyalog és méltányos alapon a legelzékenyebben felvette, kedves kötelességemnek ismerem nevezett Társaságot — tapasztalt realis eljárása folytán egy ismerősömmel, mint a n. é. közönségnek ajánlani. Debrecezen, 1890. jan. 7.

Szikszay József m. k. és Szikszay Gyula m. k.

Az 1890. év tavaszán, a Debrecezen sz. kir. város tulajdonához tartozó Savóskut nev. erdőn vágatandó, mintegy 200 öl varga fáról lekerülő cser, f. é. január hó 12-én vasárnap délelőti 10 órákor, a városháza nagy tanács-teremben tartandó árverésen, a legtöbbet ígérőnek el fog adni Debrecezen sz. kir. város erdőmesteri hivatala.

	frt	kr
és egyéb bevételek	1935	97
ny kölcsön kamat	426	39
g kölcsön kamat	2464	21
alag kölcsön kamat	154	02
kamat	21745	14
lezett váltó kamat	21633	13
vány díjak	1294	99
	49653	76

SZ Góza, segéd-könyvelő.

LÁNYI GUSZTÁV,
fel. biz. tag.

Angol és Magyar Szalon
SÁRGA és ZÖLD
szokorba
francia datum
ANGOLNÁT, BO
OSZTRIGAI
Halikrái (Cavari), S
SÁV
genbergi
Ementhal, Gorgon
u e s e
FRANZIA PEZSG
legjoh
J A N A
G e r e G

ÁNOS
kezesi intézete
EN,
elllett 10 frittól kezdve:
ken is eszközöltnék.
dve kaphatók.
rag
U K
ebb kivitelben kaphatók.
sarkán, a megye-

SOK VOLT...

Sok volt a küzdelemből
Elég lehetne már,
Egy kis kunyhóra vágyom,
Hol csend és béke vár.

Vadászsa más a tapsot,
Ki harchoz jobban ért,
Emelt homlokkal ugy sem
Nyerhetni már babért!

Egy kis kunyhóra vágyom
Zöld hársak rejtekén,
... Jer édes kis leányom,
Oda vezetlek én!

Somió Sándor.

MEINE DALAIBÓL.

I.

Oly kedves, tiszta s szép vagy
Mint a szerény virág;
Ha rád tekintek, szívem!
Méla bú járja át...

Kérem Istent — s fejedre
Kezemet fölteszem:
Hogy oly szép, tiszta, kedves
Maradj te szüntelen!

II.

Magánosan áll a fenyőfa
Tar sziklán, északon,
Ábrándozik; — rá a hideg tél
Fehér hó-leplet von.

Ábrándozik a palma-fáról,
Mely távol keleten
Magában áll a forró sziklán,
Szomorun, csendesen!

III.

Az erdő sárga lombja reszket,
A falevel lehull.
Mind a mi szép volt, elenyészik,
A sir reá-borul!

Szomorun rezg az erdő ormán
Az enyhe napsugár,
Az mintha a te végső csókokod
Lenne bucsuzó nyár!

Sírásra indít engem e kép,
Bu szállja koblemet,
Eszembe jut e képről nekem
A búcsú jelenet.

El kelle hagynom téged s tudtam
Hogy rád sir-éje vár!
Te voltál a haldokló erdő
S én — a búcsuzó nyár!

IV.

Ábrándokba merülve ülök
A tengerből kiálló sziklán,
Stóvált a szél, sirály sikoltoz,
Tajtékzik és morog a hullám...

Szerettem én egy pár szép lánykát
S egy pár derék barátot is ám.
Hol vannak ők?... Stóvált a szélvész,
Tajtékzik és morog a hullám!...

Kósa Barna.

A lolkész leánya.

— Regény. —

Irtá: V. Gaál Karolina.

(Folytatás.)

— Ó méltósága már megrendelte nekem.
— Atyám? — No ez jól van; hanem mégis jó lesz ez a kis pénz az első hetekben közpénzül; gondolom az aj házasok szoktak kényeret enni! S mosolyogva nyujtá a százaat Gábornak, ki eleinte megjijedt a sok pénztől, de örömtől csillogó szemekkel teté el.

Ödön már kora reggel várta, hogy atyjához mennie engedessék. Végre Lénárd érte jött s átkéré az öreg gróf lakosztályába. Megdöbbenve állt meg a teremajtónál, hol atyja várta Márkay társaságában, ki azonban rögtön távozott. Ennyire összeroskad s megöszült már atyja! S a várt nyájas mosoly helyett hi deg fagyos arcot láthatott, rámeresztett fá tyolozott tekintettel. Az „Isten hozott” hangzott ugyan elibe, de alig érthető hangon, s a kezek nem nyujtattak feléje. Egy támlás székot mutatott neki a közelben.

Ödön keblét fájó érzet tépte! ez alak őt mogorván vizsgáló szemével, hideg vonásaival valóban atyjá-e? Há a keserv pohara ennyire megtelt ifjú szíve számára; hogy azt meg kell izlelnie az édesnek vélt otthonon s atyja mindég a régi kimért, búszke maradt.

— Oh mily nehéz volt e perczet elvárnom — mondá Ödön szíve teljes jószágából.

*) Mutatvány szerzőnek saját alatt levő költeményéből.

miközben atyja arczára tekintett, keze után nyult s megcsókolta.

Eszre vette-e, hogy a kéz megrándult a mint hozzá ért Látta-e a villámot az ősz ember szemében?

— Gondolhattuk, hogy e viszontlátást ki nem kerülhetjük. — Veté oda komoran az öreg.

— Kikerülai? — kérde megittközve Ödön — melyikünk akarta volna azt atyám, annyi év múlva?!

— Ön olyan ábrándos valóban, mint az orvos mondta.

— Mondta? — Akaratlanul kérde Ödön s visszaemlékezett, hogy az orvos neki soha sem volt rokonszenvező barátja. — Nem ábrándozás ez atyám, hanem tiszta szent érzet, mely irányodban fiai keblemben élt s él.

— De fog e élni? az más kérdés — felelt sötéten a gróf s elvoná kezét fiától.

Ödön elborzadt a gondolatra, hogy tán a hosszas bánat s betegség meggyengíté atyja itélő tehetségét.

— Jó atyám, hisz az lehetetlen, hogy lelkeink a valahárai közelében ne fűződ-nének össze.

A gróf nyugtalan mozdulatot tett. Szem-iveit összevonta s elfordítá fejét.
— Ne sentimentáliskodjék Ödön — szóló erősebb hangon. Nem a könnyelmű 16 éves ifjával, de nem sokára leendő örökösömmel, a 23 éves férfival akarok szólni; a mit látja nem évek, de meglehet, csak napok vannak még ez életben szávomra. A jövőt akarom ön számára elrendezni, multját feltárni a milyen és jelenét minden föladatával átértetni önnek.

— Szeretett atyám, mindent kész vagyok hallani, de engedj hát atyai csókok csak egyszer, egyetlenegyszer éghessen homlokomon!

Es elibe hajlott esedezve kérve.
A komor öreg egy indulatos mozdullal elődázta őt, és mondá: Mire való ez? Hisz nem vagyok én érzéző anya, ki szívéré szorítsa ön s forró csókokkal halmozza.

Ödön megdöbbenve vonta vissza magát. Szégyenlve látta be, hogy némileg igazza lehet a komoly öregnek. De megnevezhetlen fájdalom kezdé tépni keblét.

— Bocsánat atyám, azt véltem, hogy a viszontlátás melegebb érzelmeket okoz ön lelkében, s a fiut, ki oly kevés szeretetet ismer még ez életben, forróbban fogadod.

— A dologra kell tértünk, — mondá az öreg, göröcsösen húzogatva világoskék nyakkendőjét, mely sárga mellényén csillogott az értékes tükkel s gombokkal.

Megjegyzendő, hogy igen rendez szeretett lenni ily lélekállapotában is.

IV.

— Kész vagyok önt hallani atyám! — felelt Ödön lehető tartózkodással fúit felhevű léseit illetőleg. Félre a szívet! — gondolta.
— Ön nagyon hibázott, — kezdé a gróf — hogy azonnal haza nem utazott, mihelyt nevelője meghalt.

— Még keveset időztem Párisban, ezért maradtam atyám.

— S hová tette azt a sok pénzt?
— Nevelőmet pompásan temettetem el, jó könyveket s többféle természeti ritkaságot szereztem, melyek közt értékes kagylók, fegyverek...

— Mily gondolat! — szóló ingerülten az öreg gróf, annyi mükincs van kastélyomban ön számára felhalmozva, miszerint bár mit is szerezni fölösleges volt. Azonban hagyjuk e tárgyat. — Végreideletem készen van rég és nem mondhatja senki, hogy nem józan, tiszta észszel készítettem. Pontjai talán különösen hangzanak, de ön ismeri jellemem sziládságát, a mit akarok meg is tesszem. Engedjen egy kérdést, mert ez a dolog lényeges részére vonatkozik; kötött-e már nővel valamely ismeretséget, s ígért-e valakinek házasságot? Öszinte legyen.

Ödön meglepetve tekintett atyjára s némi kis mosoly vonult át ajkain.

— Nem mondom, hogy egyik vagy másik hölgy nem tetszett volna, felelé, de a mit viszonyunk nevezünk, e felet senkivel sem volt időm, sem akaratom kötni. Annál kevésbé ígertem házasságot.

— E szerint ön még szabad? — kérde szigoruan vizsgálva a zavartalan kifejezésű arcot.

— Teljesen szabad.
— Tehát meg kell tudnia tölem, hogyha talán kedve jönne ezental ahoz, ugy egész örökségét elvesztené és vagyonom jótékony czelokra fogna felosztatni.

— Hogyan atyám? — kérde megdöbbenve Ödön, — hisz én is csak emberi szívet bírok, mint más, ha netalán kedvem jönne a szép családias életre, mi ok ingerelhet téged arra, hogy egyetlen fad levén, jótalanul elveszítsem birtokaimat?

— Az összes örökséget, mint mondám, mert akarom az, hogy a gróf Szentgyörgyi név benned teljesen kihaljjon.

Ödön megdermedt szível bámult az ősz emberre, s alig hitt füleinek.

— Atyám, nem tudlak érteni, — felelt végre, — de hangja elváltozott, s halvány a r c z a kigyuladt és nagy szeméi fénylettek a láztól — tudtomra te szeritted anyámat, elhunytát évekig gyászoltad s örökre elvonultál a világtól. Ha egy nőt annyira lehet szeretni és gyászolni, miért kívánsz engem a családi boldogságtól örökre megfosztani?

— Mondám, hogy a Szentgyörgyi nevet egy könnyelmű nő gyermeke sem fogja többé

viselni! — felelt kevélyen és szikrázó szemekkel az ősz gróf.

Ödön felugrott, elsápadt és atyja jobb-jára tévé kezét. Mit hallok? anyám emlékéet hozod fel nekem ily szépségtelennül?!

(Folyt. köv.)

„ANYÉGIN EUGÉN.”

(Puskin verses regénye).

— Irtá és a felolvasóskörben 1889 nov. 20-án felolvasta:

Kósa Barna.

(Folytatás.)

Puskin még hozzátesszi, hogy ezt azért írja, hogy külbőség legyen közte és Eugén között, nehogy a könyv olvasója a két egyéat csak egynek nézze s azt mondja, hogy Anyégin Eugén senki más, mint a költő maga. Ezt nem is lehet állítani, annyi azonban bizonyos, hogy vannak némi rokonyvások Puskin egyénisége és regényének hőse között.

Eugén tehát csakhamar megunta a falucskát is, mely külbömben kies helyen feküdt, hegyek tövében, folyam mentén. Azt a szobát lakta, mely hajdan a nagybátyjéé volt, de az ódon butorzatokon mit sem változtatott. Unalmában, hogy mégis tegyen valamit, rendezni kezdte falujának ügyeit és uradalmát. Jobbágyainak terhet csökkentette, a miért azok áldották is, de a szomszédos urak attól tartottak, hogy ezen újítás nagyon veszélyes pelda talál lenni. Csakhamar az egész környéken elterjedt az Eugén külbömbőségének híre.

Eleinte meglátogatták a szomszédok, de ő, mihelyt egy szekér érkezett, kastélyának hátsó ajtaján megszökött hazuról s a vendég nem talála otthon a házi-gazdát. E miatt aztán megnehezte tek reá s többé nem keresték a barátságát.

Természetes, hogy a szomszédóság körében — hol Eugén elvonultságát felfogni nem bírták — különféle pletykák keringtek hősnünk körül s még azt is ráfogták, hogy bizonyára szabad köntvében, a mi Oroszországban nem áll messze a nihilista fogalmától.

— „Egy más ujoncz is birtokára Epen ekkor telepedett, Kit a szomszédóság nem sokára Szintén gonosz nyelvére vett. Lenszky Vladimir ép egy német Egyetemről jött; ifjú élet Tavaszra hínre rá mosolyt, Költő s Kautnak nagy híve volt, — Göttinga kődös légkörében Sok tudományt megnagola; Szabadság volt vesszőlova, Haja válláig ért le épen; Le-kes, deli, feláldozó, Ajkáról szépen folyt a szó.”

Az ifju Lenszky Vladimir teljes el lentéte volt Eugénnek. Még a rajongás boldog időszakát élte, — szíve kedélye vidám, üde volt, — arczai rögtön kigyultak, ha szóló, vagy lánykát csókola. Öszinte volt és nyíltszívű, reménynyel nézett a jövő elébe, hitt a barátságban, szerelemben, — a hir s dicőség nemes vérga feszítette kebelét. Bugott minden szé-pért s a hideg világnak vásári zaja között magasztos tárgyakról zengett dala.

— „Dalolt szerelmet; édes fájva Zengett s oly tiszta volt dala, Mint lányka szíve, gyermek álma, Vagy a hold méla sugara, Melynek terjengő anda fénye Sohajtást kelte rezg a légbé. Dallá: a válás mily nehéz; Mi lús a táj, ha ködbe vész, S mi szép regény a rózsá nyilta! A messze földről is dalolt, Hol csendes ifjusága folyt S hol könnyeit titokban sirta; Hervadtak dallá életét — S tizenyolcz évet még nem élt!”

Külbömben Lenszky is ép oly zárkózott életmódot folytatott, mint Anyégin. Kerülte a szellemtelen társaságokat, kerülte a vidéki bozó-ó, vadász és kártya-kompaniákat, — ellenben nagyon óhajította azt, hogy Anyégin-nel megismerkedhessek, s vele baráti viszonyba léphessen.

Sikerült is vele megismerkednie. Hullám és szikla, szonett és próza, jég és szikra rokonabb anyagok ugyan egymással, mint ők voltak, de azért — bár kezdetben unatkoztak — lassanként összeszoktak, később pedig el-válhatlan jó barátokká lettek.

Eugén mosolyogva hallgatta, ha Lenszky költői hévvel szónokolt, mert ez őt új dolog gyanánt mulattatta. Lehűtő megjegyzéseit azonban visszatartá, gondolván, hogy nem zuzá szét a rajongó ifju költő ábránd-világát. Sokat vitatkoztak történeti és bölcsészeti kérdések felett, de leggyakrabban a szerelemlről folyt köztük a szó. Anyégin, ki a szerelem iskoláját régen kijárta s gazdag tapasztalásokat szerzett e téren, nem hitt többé a szerelem varázában s nem bízott a női hűségben, — ellenben Lenszky áradozva beszélt a szerelemlről, az erény ragyogó sugar-mezével övezte körül eszményképét Olgát.

Szeretett Lenszky forrón, mélyen, szerette már gyermekkorában Olgát, a Larin-család leányát s szüleiik már akkor mosolyogva mondták, hogy e gyermekek egymásnak vannak szánuva. Olga szerény, igénytelen, életvidám falusi leányka volt, kék szeméből a hűség sugárzott, természetén báj, arcza mosoly

(Folyt. köv.)

ült. Nénje, T a t j a n a, a merengő, méla, melanchóliára hajlandó szláv leányok mintaképe, teljesen ellentéte volt hugának. Jellemükben és arcvonásaikban is külbömböztek. Tatjáná hallgatag, komoly, magába vonuló, félénk természetű volt, gyakran egész nap elült az ablaknál, elmerengve ábrándjaiban, vagy pedig olvasgatással töltötte az időt.

Lenszky gyakran hívta Anyégit, hogy látogasson el vele Larinékhoz. Eugén sokáig vonakodott, de végre is — vágyván Olgát megismerni, kiről már Lenszky annyi szépet beszélt — engedett barátja kérésének s Lenszkyvel meglátogatta Larinákat, kik természetesen őt is nagy szíveliséggel, ősi orosz vendégszeretettel fogadták.

E látogatásnak nagy híre futott a környéken s a pletyka-nyelvek — melyek Oroszországban éppen olyan bőven teremnek, mint minálunk — azonnal azt bírszerték, hogy a külbömb Anyégin házasedni készül, még pedig Tatjánát veszi el. Tatjánát bosszantotta ugyan a sok mende-monda, de azért mégis édes gyönyörrel szötte tovább ábrándképeit, mert midőn szívet megvizsgálta, ugy talála, hogy Anyéginben végre megtalálta azon eszménykép-et, melyről már annyit álmodozott.

A komoly, de nagyon rokonszenves leány szívet felverte a szerelem hatalma. Nem tudott attól a ragyogó sugártól megszabadulni, mely szívébe belöpozt. Tatjáná szeretett, szerette Anyégit s érzelméitől elragadtatva — ártatlan s tapasztalatlan lelkében azon gondolat villant meg, hogy levelét ir Anyéginnek, melyten szerelmét feltárja előtte. A forró vallomással telt levelét meg is írta s azt bizalmas női cselédje által, ki hajdan dajkája volt, elküldte Anyéginhez.

E level — mely igen ajánlatos mintául szolgálhat kezdő szerelmesek számára — a versés regény egyik gyöngyét képezi. Annyi igaz érzelem, annyi forró szenvedély van e levelben, hogy az Anyé, inélét kevésbé ki-hamvadt szív bizonyára lángra lobbant volna tőle. (Ügyesen használta fel e levelét Gabányi „A K ó k a y - h á z ” cz. vigjátékában, midőn a szerelmes kis leány Tatjáná levelét lemásolja, s imádoztjának elakarja külden).

Tatjáná lázas agálylyal várja levelére a választ, de az csak nem érkezik. Végre — a második nap estején — megérkezett maga Anyégin. A kertben találkoztak. A csendet Anyégin törte meg, ki előre bocsátván, hogy megkapta Tatjáná levelét, s a nemes öszinteségre hasonló nyíltsággal kíván válaszolni, e lesújtó, de kíméletes szavakat intézte Tatjánához:

— „Ha rólam azt végezte volna A sorsnak kedvező szava, Hogy házi-körre szorította Legyek boldog férj és apa, — Ha engem a családi képek Csak percerc is lebűvölésnek: Okvetlen önt választánám, S nem lenne senki más arám; Bevallanám, hogy képzetemnek Már régi eszményképe ön, Ki idvösséget hozva jön Társául árva életemnek, S boldoggá tenne — ha tehet Valaki azzá engemet.

De én boldognak nem születtem, Lelkemnek e szó idegen; Öné merőben érdemellen, Tékelye elveszett nekem. Erzásem mondja, higgyén benne, A házasság gyötrelmünk lenne; Bármint szeretném önt, e láng Hamar lohadna ön iránt A megszékásban. Könyye folyna, Meg nem indítna engem az, Sőt ingerelne a panasz. Itéjzen most, mily rózsás volna E Hymen — s tán sok éven át Viselnök ezt a rabigát!

Szörnyű az oly családi élet, Hol a nő elhagyottan ül, S szeretve a méltatlan férjert Sir éjjel-nappal — egyedül; A férj unatkozt, mogorva, Hallgat, vagy bosszus átkot szórva Sorsára, kinozza a nőt, S bár nem szereti — felti őt — Ilyen volnék én, ilyen épen, — S ön szíve, a jó, a nemes, Ily eszményt áhit és keres Hozzám irt kedves levelében? Ily ádáz sorsot érdemel E tisztán lángoló kebel?

Ábrándaink az eltűnt korrál Nem térnek vissza soha, nem!... En önt testvérti vonzalommal, S tán gyöngédebben szeretem; Ne érjen hát haragja sulya! Az ifju lány szerelmi búja Gyakran csak változó szeszély, — Helyette új ábrándja kéli, Az új tavasznak lombjaképen, Ezt így rendelte már az ég. Ön ujra fog szeretni még, De induljátjartsa féken; Mint én, önt majd nem érti más... S keserves a tapasztalás.”

(Folyt. köv.)

KOVÁCSGYULA

vaskereskedő,
DEBRECZEN, nagy-uj-utca szegletén, a BIKA szálloda mellett.

Mint egyed elárúsító, ajánlja a
WENINGER-féle szab.

**MOSO és-
FACSARÓGÉPEKET,**

mely 10 mosóné munka erejének fe-
lel meg, szabályozható facsarógéppel
együtt

ára 60 forint.

**EXCELSIOR
tengeri morzsoló**

munkaképessége naponként 30 hecto-
liter

ára 2 forint 50 kr.

Csinos kiállítású

francia asztalkonyhák és
taka-éktűzhelyek.

Első minőségű szabadalm.

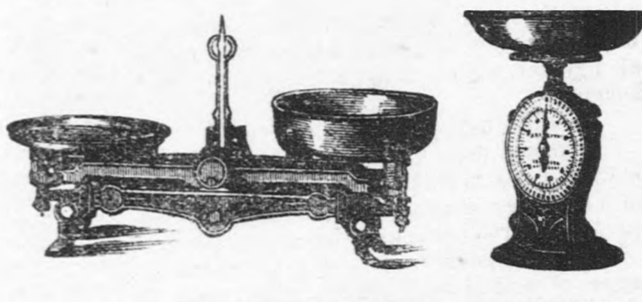
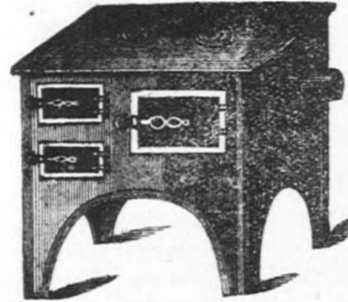
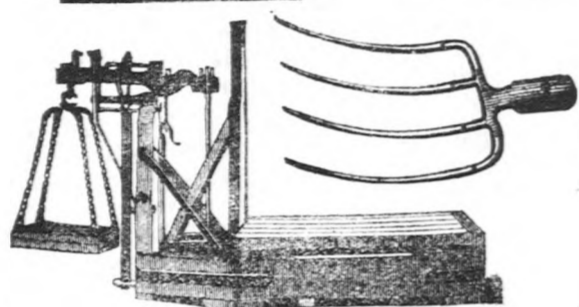
**HALIFAX és MERCUR
korcsolyák.**

Szecska-vágók
kézi hajtásra,

Mérlegek, revolverek
niklrozott fényesítő

vasalók

Konyha edények
a legjutányosabb árak mellett

Óra- és ékszer-
javítások jutá-
nyosan készit-
tetnek.

ÓRÁS- ÉS ÉKSZERÜZLET DEBRECZENBEN

LÖFKOVITS ARTHUR és TÁRSÁÉ

Főpiacz 2142. sz. a főposta tözsomszédságában, hol is rendkívül nagy választékban a legolcsóbb áron kaphatók:

Ésüst egy-odós cölndra óra	8 frt	Ésüst szives gyűző	50 kr
kedvelő	11	Emallirozott	50
egy-feloldó anore	10	gyűző keleti gyöngyvel	1 frt
kedvelő	12	Arany női gyűző	2
egy-feloldó remonitör	12	férfi divatos lapos	8
kedvelő	16	posztomód	2
Nickel egy-feloldó	8	Valódi gyémánt női gyűző	8
Ésüst datum	15	brilliant	15
percze ugró	20	Ésüst lencse alakú függő	30
Arany női	24	Emallirozott női	1 frt
cölndra	24	Valódi gyémánt	1 frt
férfi anore	24	Arany női függő	2 frt
remonitör	30	Legy. opál függő patent zárral	9
datum remonitör	30	Divatos korall függő	3
percze ugró	30	Valódi gyémánt	14
1 m. hosszú inga-óra	14	Valódi gyémánt pat. zárral	14
Ugyanolyan óra s felet 0/5	18	Ésüst óralánc vékony	2
Ugyanolyan óra s felet 0/5	22	Ésüst óralánc selymes	4
Gyönyörű kivitelű salott-óra	30	szízi óralánc	3
Ugyanolyan óra s felet 0/5	35	Arany női divatos rövid lánc	20
Fali hajó-óra; járó szerkezet	5	Arany férfi óralánc vékony	20
Ugyanolyan óra s felet 0/5	8	Arany férfi óralánc vastag	40
Irodai v. konyhai hádo-óra	6	Arany katonai óralánc	25
Ugyanolyan óra s felet 0/5	8	Valódi lencse alakú óralánc	30
Ébresztő-óra francia kiciny	3	Aranyozott ezüst női kereszt	3
amerikai nagy	10	Aranyozott ezüst női kereszt	3
szízes csatlóóra	10	Valódi gyémánt	14
Myosotis (nemes) nő broche	4	Valódi gyémánt	14
karék	4	Valódi gyémánt	14
férfi mellű	1	Valódi gyémánt	14
Valódi gránát gyűző	1	Kutyafé. v. lóé ezüst lánczsa	1
férfi mellű	1	Ésüst Sat-György tallér	1 frt
szíveske	1	Aranyozott ezüst	3 frt

Divatos ezüst gyermek karék	2 frt	Ésüst ezüst arany kanál	30 frt
Valódi gránát női	5	kávé	10
Fekete emallit	6	számoló	12
Kedvelt ezüst láncokarék	12	levessző	12
Div. arany portobonheur karék	12	fejmerő	6
karék nemes opallal	25	vastagfogó kanál	6
Valódi gyémánt karék	35	kés és villa	12
Kedv. ezüst női galamb broche	2	csesze eszök	12
rózsa	2	csukorfogó	4
Valódi gránát női broche	4	tömör ezüsttároló	35
Fekete emallit	30	gyűzőtartó üveggel	10
Valódi gyémánt	35	ezüst kényeskosár	30
Fekete emallit	30	nőgyűző	25
Aranyozott ezüst női medallion	3	gyermek ezüsttároló	14
lánczomb	4	tömör kényeskosár	30
Valódi gránát	5	nőgyűző	25
Divatos pillangó	3	1 pár szep ezüst virágtartó	30
Legújabb négerfi nyaklánc	10	1 db ezüst gyűző	15
világító lámpa	2	1 nagy templomi kehely	40
szilposz	2	1 pár szep ezüst virágtartó	30
Kedvelt karék	2	1 db ezüst gyűző	15
Aranyozott ezüst női karék	2	1 szep ezüst serleg	25
Arany patkó	6	1 nagy templomi kehely	40
Aranyozott kázelógomb pára	3	1 pár szep ezüst virágtartó	30
lánczomb	4	1 db ezüst gyűző	15
Finom arany	10	1 ezüst és olajtartó	25 frt
somb patent zárral	10	1 gyönyörű trancsír eszköz	20
Valódi gránát hajlít pára	5	6 aranyozott csomagó kés	14
Aranyozott kedvelt női karék	8	1 ezüst kávé kanál	10
Ésüst félt lovagoló bot	7	1 szep varróeszköz	6
Ésüst férfi medallion divatos	2	1 ezüst kősz	20
Finom arany férfi medallion	14	1 pár ezüst szögóra gyertyatartó	40
Aranyozott ezüst női karék	2	1 db ezüst gyűző	15
Finom arany	10	1 db ezüst gyűző	15

Minden órát 1 évi jótállás vállalattal. — Az összes árak a m. kir. fényesítő hivatal próbájával vannak ellátva. — Az árak változásáig jótállás vállalattal. — Az inga órák a leggyorsabban csomagoltatnak.

A ki nem tudja,
hogya a sok hirdett gyógyszer közül melyik felelne meg leginkább betegségének, az kérje azonnal levelező-lapon Richter kiadóintézetétől Lipcsében, a képpel ellátott „A Betegbarát” című könyvesköt. A hozzá nyomtatott hálaíratok bizonyítják, hogy a művecskében foglalt jó tanácsok követése által, nem csak ezren-meg-ezren elkerülték a haszontalan pénzkiadást, hanem még a vágyva-vágyott gyógyulást is hamar megtalálták. A könyv ingyen küldetik meg.

Gyors és biztos gyógyulást eredményez
Messel E aranyermekkel kitüntetett
Mell-Pasztillája.

Kitüntetve 1889-ben elismerő oklevellel a párisi világkiállítás juryja által; továbbá I. oszt. arany éremmel a Du Société Scientifique Européenne, valamint az 1888-ik évi pécsi országos kiállítás arany éremmel. E mellpasztillák orvosi tekintélyek által ajánlatnak és sikeresen használtatnak. Néhai I. Frigyes nemet császár és Dr. Haynald Lajos orvos ömeltósága az egyik számos utánrendelése által lettek kitüntetve. (Lásd alul) E mellpasztillákból egy csomagnak elhasználatára után már is érezhető gyógyító hatásuk, még az idült mell- és tüdőbetegségeknek is. Minden egyes pasztilla tartalmaz magában egy nyakoldó folyadékot, mely miatt mai napig e nemben páratlanul áll. Messel E. mell-pasztillái Muraközy Károly, mely miatt mai napig e nemben páratlanul áll. Tóth Béla urak gyógyszerárában, valamint Kornhoffer József ur kereskedésében kaphatók. Egy kis skatulya ára 25 kr., egy nagy skatulya ára 50 kr.

MEISELE
az európai tudományos társaság tagja.
Messel E. urak Kassán.
Ezennel kiegyenlitem az elöb. ön által küldött mell-pasztillák árát; a fennmaradó összegért pedig küldöm még ugyanaból a címre Budapestre, a Nemzeti szállodába, hova 3 nap múlva megérkezem.
Bécs, 1881. november 20.
Dr. Haynald Lajos.
Megrendelhető nagyban Gaiger Emil által Kádas-utca 18. sz.

Nagy választék női ruha szövetekben.

GYENES LAJOS

DEBRECZEN,
FÖTÉR, VAROSHÁZ-ÉPÜLET.

Ajánlja dúsán felszerelt raktárát:

a legújabb divatú gyapju női ruha szövetekben,
FLANELL, KASÁN és JÓ MOSO VELEZÉKBEN,
mindennemű női ruha díszítésekben,
Himaláj, Berliner, Chenilia és selyem kendőkben,
kötő-pamut, kötő gyapju, czérna és minden a rövidárú szakmába vágó árúban,
CSIPKE, SZALAG és EGYÉB PIPERECZIKKEKBEN.

Nagy raktár:
alkalmi szövetek és kollékokban,
NŐI RUHÁK KÉSZÍTETÉSÉT saját szövetemből elvállalom.

Mintagyjóteményemet kívánatra bérmentve küldöm.

Szörös borju-bőr-czipő
urak és hölgyek számára.

Ezen czipők borju-bőrből készülnek, melybe a szőr becsereztetett, — teljesen biztosít a nedvesség, a hideg ellen, valamint a meghülés és rheumatizmus ellen, orvosi tekintélyek által elismerve. Valódi egyedül az általánosan ismert lábbeli raktárából kaphni!

„Hoffer András”
Bécsben, belváros, vöröstorony-utca, nr. 4.
Árjegyzék a saját mér.ékeveshez szolgáló utatissal ingyen küldetik

Richter-féle
Horgony-Epítőkö-Szekerények

A legjobb és legolcsóbb ajándékok maradnak házon kívül felül gyermekek számára. Legolcsóbbak azért, mert azoknak színes kövel majdnem elpusztíthatatlanok, úgy hogy a gyermekek évekig játszhatnak velük. Minden valódi Epítőkö-Szekerény pompás mintafüzeteket tartalmaz és későbbben kiegészítő-szekerény által rendszeresen megújítható. Ár: 40 kr., 70 kr., 85 kr., 1 frt. 10 kr. és feljebb. Orvokodjanak ártékellen utánzóktól és csak a veres Horgony gyári jeggyel ellátott szekerény fogadtassék. A ki Epítőkö-Szekerény szándékoz venni, az olvassa el előbb „A gyermek legkedveltebb játéka” című pompásan színezett könyvet, melyet ingyen küld meg: Richter F. Ad. és társa, Bécs, I. Mibelunggasse 4.

Gereby Fulop.
ban ajánl
gyáraktól jutányos ár-
jó hírnevek örövendő
magyarhonai gyártmányú,
ugyszintén

COGNACOT

Valódi francia
116
445.

Az „ISTVÁN” gőzmalom társulat
ÁRJEGYZÉKE
helyben kötelezettség nélkül
és az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. é. június 1-én életbe lépett eladási, üzleti és szállítási módzatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Kézfűrészes mellett, szákkal együtt
100 kilo.

AB. Asztali dara nagy és aprószemű	17.—
C. Szinte közepszerű	16.—
O. Királyliszt	16.—
1. Lángliszt	15.60
2. Montliszt	15.40
3. Zsemlyelisz 1-ső rendű	15.—
4. 2-od	14.60
5. Fehér kenyérlisz 1-ső rendű	14.20
6. Szinte 2-od	13.80
7. Közép kenyérlisz 1-ső	13.40
8. Szinte 2-od	13.—
8 1/2. Barna 1-ső	12.40
8 3/4. Szinte 2-od á 70 kg.	10.40
9. Láblisz	70
10. Veres liszt	50
11. Finom korpa szákkal	50
12. Durva korpa szákkal á 50 kg	4

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5%-től engedményt a fennmeltet egyezmény folytán szintén beszüntetett: t.

Debreczen, 1889. decz. 18.

A brüsszeli 1888-ik évi nagy nemzetközi kiállítás alkalmával okmányt kiintetve.

Férfiak számára

Szenzációs találmány!

Dr. Borsodi cs. kir. szabadalmazott villanyos fémlapja, kipróbálva és jutalmazva, gyengeg ellen használható, mert ez az elyengült idegeket erősíti s ifjú erőt önt beléjük. Előállításra igen kellemes, és csupán a fémlap észre nem vehető hordása a testen is elég arra, hogy az eredmény eléréssék.

Árak: I. oszt. 55 frt., II. oszt. 40 frt., III. oszt. 30 frt.

A cs. kir. villanyos fémlapok raktára (Dr. Borsodi szabadalma.) Bécs, I. Weinburg-utca, Nr. 9.
Kimerítő használati utasítás 50 kr-ért küldetik.